

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 768.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR főszerkesztő

EÖTVÖS KÁROLY színpódalmi főmunkatárs

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 768.

Működésünk főbb adatai: Vezetéki: A jövődél feladata. Vasárnapi krónika.

amelyek a ketszerkettő bizonyosságával alkalmak csak a lennének a magyar nemzet anyagi felvirágztatására.

De a kormány csak beszél. A kormány csak theoriát hirdet s egyetlen egy terve sincs, amely arra vallana, hogy igazán komolyan veszi azt, a mit hirdet.

A jövődél feladata.

(Sz.) A parlamenti küzdelmek színtere csúszdás lesz néhány hétig. A husvét-i szünetek ideje alatt szünetel a törvényhozás munkája.

Nyilvánvaló, hogy a magyar politikai küzdelmeknek, a parlamenti harcoknak is a közgazdasági kérdések terén kell összpontosulniuk.

Az utóbbi időben nagyon sokat írtak és beszéltek a parlamenti bekérő. A közvélemény szinte belepota magát az a hamis felhozal, hogy ezután már minden törvényhozási munka a szent bekésség napugaras verőfénye mellett megy majd végbe.

Csöpp kiátásunk sincs arra, hogy a kormány a nagy közgazdasági kérdések körül a nemzet igazi érdekeinek oltalmazása szellemében fog eljárni.

Unos-untalan halljuk azt a theoriát a kormány férfainak és kormány hűveinek ajkairól, hogy a magyar állami tevékenységnek közgazdasági irányba kell terelődnie s hogy a jövődél Magyarország megteremtése okából a nemzet anyagi erőt kell fokozni.

Más az, ha a függetlenségi párt beszél a közgazdasági élet fellendítésének nagy gondolatáról. Mert a függetlenségi párt, amikor ezt teszi, egyáltalán intézményeket sürget. Olyanokat, melyek tisztán csak túlnégynek, amiket létesíthetünk, ha akarunk s

Hát tulajdonképpen mi a kormány közgazdasági programja? A közös vámtérület fenntartása; a gazdasági kiegyezésnek a nemzetre való ráerősítése; egy csomó törvényjavaslat, mely mind a nemzeti jogok feladása szellemében mozog, no meg a mi nap heteroészletet kerülőzési javaslat.

Hol van itt csak egyetlen gondolat, mely új erőforrások nyitására irányozódik? Az állam terheit napról-napra fokozódnak. A magyar nemzeti társadalom minden rétege tele van súlyos panaszokkal.

Mit tesz a kormány a végből, hogy a nemzet anyagi ereje felfokozódjék? Semmit.

Az alkotások terén csupa olyan kezdeményezést látunk, mely a nemzet terheit szaporítja. Az állami és közgazdasági tisztviselői fizetésének felemelése új terhet jelent.

Vasnapodnak a katonai kiadások; nemzeti vágyaink legelőbbségi megvalósítását is irózatatos drágán kell megfizetnünk, s a kormány roppant hivalkodással emlegeti az elért vívmányokat, de azt nem hangoztatja, hogy ezek a kétesértékű vívmányok nyomán új terhek nehezülnek a nemzetre.

A legelőbbségi közgazdasági politika az lenne, hogy a nemzet számára legalább olyan mértékben teremtsenek új erő- és jóvelmi forrásokat, amely mértékben az államélet természetes fejlődése mellett fokozódnak a kiadások.

Ilyen a közgazdasági kérdések terén kell kifejlődnie a jövő nagy parlamenti küzdelmeknek. Meg is van a küzdelmek iránya is, ez az a közgazdasági függetlenséget kell megteremtieni. Ezzel boldogulhat nemzetünk. Nélküle el kell pusztulnia. A nemzet életéről van itt szó. Immár a hivatlan politikuskok is meggyőződtek az élet és az idő a függetlenségi párt közgazdasági politikájának föltétlen igazságáról.

Ezről elmékedjünk a husvét-i szünetek alatt és ily küzdelmekre gyűjtsünk erőt a magunk meggyőződésből, a magunk hazafiságából és a nemzeti közérzetből.

Vasárnapi krónika.

Politikai feljegyzések.

A politikai élet ideháza most csakugyan nem ver hullámokat. A förendház keddi ülésével két hétre teljesen meg is szűnik minden politikai élet. S az egész figyelem Ausztria felé terelődik, lesz-e ott rend, mire a kiegyezés megkötésére kerül a sor s mi van a kereskedelmi szerződésekkél?

és kereskedelmi konferencia különben már tegnap ismét megkezdődött.

A legelőbbségi napokban megkezdődnek az osztrák és magyar államok képviselőinek Miraglia szenttorral, Olaszország megbízottjával való tárgyalásai. Ezek a tárgyalások a végleges szerződés megkötését készítik természetesen elő.

Ausztriában különben most az a legaktuálisabb kérdés, meg lesznek-e májusban a delegációk Budapesten? Egyik mindig jól értesült lécci lap ma elmondja — a levele rajta — hogy van szünetlet meg a delegációk május ülésükének az idején. Szerinte egyik delegációs elnök emlekedett hangulatában valamelyik delegátusnak eszébe jutott, hogy a budapesti tavasz dicséretre, Elmondta, hogy gyönyörű a tavasz Budapesten, s még gyönyörűbbek májusban az asszonyok a magyar fővárosban.

Közben aztan ismeretes parlamenti zavarok támadtak Ausztriában a májusi delegációk miatt. Az obstrukciózók a törvénnyel nem akart tudni, s a képviselőket körber hazaküldte. Azonban a husvét után való első ülésben ismét felszólították őket, hogy vádassák meg a delegátusokat.

A vasutasok sorsa.

Az országos szövetség.

Nehéz napok ezek a mostaniak a vasutasokra nézve. A várakozás nagy napja, a melyekben nem csupán annak kel elődnie, hogy kapnak-e több fizetést, hanem annak is: van-e elég morális ereje az ország és becsületes munkában, terhes szolgálatban, szente emberfeletti felelősségben élő testületnek arra, hogy kivánságát érvényre juttassa a kormány világos akaratában is. Mert megazok előtt is, a kik a vilávos és imponáló biggadt mozgalomnak nem közvetlen részesei, csupán érdeklődő figyelői, kétségen felül áll, hogy a kormánynak most sem volt szándéka kielégítően megoldani a vasutasok ügyét s ha ahamazna helyett vezére mégis kénytelen lesz tisztos kenyeret adni a vasutasoknak, azt csak a Máv. egész tisztviselői karának és forgalmi személyzetének együttes, bátor, nyit és nyugodt fellépése, gyorsan megerősödött és méltó népszerűsége juttat aközébe idezi elő, csupán annak lesz az eredménye.

Hogy az eredményének meg kell lennie, az most már nemcsak a vasutasok kívánsága, hanem az egész közvélemény nyit követelése is. Követeli ezt az arra illetékes faktorokkal velünk együtt mindenki, aki e sokáig, esztendőnkir üres ígéretekkel hitegetett emberek iránt csak egy csöpp rokonszenvvel is van, de — ha már egyéb nem is hatna az állam minden szervének zavartalan funkcionálásáért felelős urakra — követeli a parancsoló szükség is, mert elvégre mindenki által méltányolt és részükre is elősmert ki vánságok pusztá halogatása miatt jözan eszszel ki nem tenetik az egész országot annak a rettenetes állapotnak, amely a vasuti forgalom hirtelen megadásával bekövetkeznék. Pedig — és ezt holt bizonyossá vehetik a vasutasoknál hal' isten már megriad főpatronusai — ez a hirtelen megadás, a sztrájk bekövetkezésének feltételül, ezzel tisztába jön az ember, ha a vasutasok akármelyik gyűlést végrehallgatja mostanában. Nem tréfa dolog ez, hanem szinte tragikus elszántság: egy itt minden ember s ha a különböző szolgálói agak és egyéb kategóriák közt van is nézetkülönbség a megbeszél és a további tervekre nézve, azok vegrehatásában, a föltett szándék megvalósításában nincs különbség közöttik. Mindnyájan egyformán érzik — tisztviselő és szolga egyaránt — hogy ennek a mostani közös fellépésnek a teljes sikerétől függ érzédekre szóló és a pusztá fizetésrendezésnél sokkal mélyebbreható kívánságuk sikere.

Ez éppen ezért döntő próbára a mostani mozgalom a vasutasok morális erejének, mert ha elérik ez alkalommal, amit akarnak, el fognak érni a fizetésrenezés tényénél még sokkaltta nagyobbértékű szolgálói rendtartásukat és el fogják érni azt is, hogy országos szervezetté tömörüljen a viszonyok jobbrafordulását mindig jusson nekik mindenből, amiből jut másnak.

Ezek a gondolatok szűrődnek le az emberben, ha jó szívetllyel a vasutasok mozgalomát. És ha a döntése hivatottak végrehallgatják volna például ma este az aköz egyik lékes és tekintélytel fogva elsődrendű — bár közös elhatározással és szándékosan nem vezet — csoportjának, a vasutasok budapesti helyi bizottságának teljes négy óra hosszat tartó gyűlését, nem hisszük, hogy még hatással se lett volna

rauk, e férfiak komoly beszéde, a melyből véges-vegig a sztrájd elhatározás kerülhetetlen hangja csendült ki. Ezekkel már csakugyan nem lehet többet paczkázni, ezzel a benső meggyőződéssel távolak volna bizonyára azok a bizonyos döntésre hivatott urak. Ha ugyan ott lettek volna.

Az igaz, hogy nem is igen lehetnek ott. Mert ezek a vasutas helyi bizottságok most jöformán ellenük szervezkednek és éppen aközjük nyugalmaságánál fogva felelmetes erővel hangoztatják, tessék megadni nekünk, a mit ígértetek, különben máus nyolczadikán sztrájk lesz! E körül forognak most a bizottsági úlések egy jó pontja is mind, amire az a mostani ezél későbbi ezél alk elősegítésére, közelebb hozására is jó eszköz a vasutasoknak. Amint föntebb emlitettük: az országos szervezet megalkotása erős elhatározásuk, abban biztos váru at látják veszedelem esetére. Mert ennek a mozgalomnak valanikor vége lesz s hogy azutan mi történik velük, arra nézve is biztosnak akarnak lenni. Biztosnak pedig csak ugy lehetnek, ha — önfennmagukat biztosítják a szolidaritás nagy erejével.

Most pedig szóljunk a mai gyűlésről. A Máv. albizt. körben jöttek össze

A budapesti helyi bizottság.

Agjai közül sokan. Vidékről is voltak. Tisztviselőik, forgalmiak, mozdonyvezetők, szolgák kategóriák szerint osztályozva, de egyébként egyformán mind: a jussukért lékesen küzdő vasutasok.

Justh Ferencz főnömnök, a mozgalomnak egyik csakugyan, araváló, agilis, hozzáértő, energikus vezetője elnököt. Mellette Sarlay és Nemeth alelnökök foglaltak helyet. A diskusszióban, amely elenk volt és valóban alapos, résztvettek igen sokan.

Először Lukács pénzügyminiszter ismeretes kijelentését utasították vissza végleges határozattal, a melyben a pénzügyminiszter legutóbb a parlamentben úgy vette elődazhatomnak a vasutasok dolgát, hogy a költségetes létargyalásról tette függővé a fizetésrendezésnek részleteiben meg nem vallott elintézését.

A husvét-i gyűlés.

a melyet Szegeden terveznek, milyen jellegű legyen. A bizottsági elnökök jöjönek-e össze ott, vagy országos gyűlés legyen-e az. Előfőt hosszabb vita indult meg. Két proppozíció volt. Az egyiket a szombathelyi bizottság tette, elnöki értekezletet kívánt, a másikat a szegedi maguk tettek, országos gyűlést proppalván. A vitaközétsnek ez a rezsze így folyt le:

Kacsó mozdonyvezetői sajjája, hogy olyasmik kell szótartatnia, ami kifele eseligg azt a látszatot kelthetné, hogy nincs a mozgalom mind- és esében bizalom a vezetőség iránt, de éppen az öszvartarás érdekében ki kell mondania, hogy a mozdonyvezetőket mellőzök az atköz bizalmassábu munkának. Ezért ósgályosnak tartja, ha kizárólag az elnökök vesznek részt a szegedi gyűlésben; az általánosabb is lehetne.

Bleyer bizottsági tag éppen annak dokumentálására, hogy a vasutasok kategóriák-különbég-nököit mennyire együtteseznek, azt tartja, hogy meg kell bérni a vezetőkben.

Szalay kalauz: Ádigg, míg ügünk végleges elintézés nincs, ne gyűlésezünk. Vagy hisszük a kereskedelmi miniszter szavainak és ígérteinek, vagy nem. Ha hiszünk, amint hogy eddig még nincs okunk nem inni, akkor teljesen pöbbsége a gyűlészés. Ez természetesen nem zárja ki azt, hogy ne szervezkedjünk. Ere mindenesetre szükség van. Azt vagyok bátor a bizottságunk javasolnia, hogy a Szegeden, április 3-án tartandó gyűlésben csak a helyi bizottság elnökei vegyenek részt.

Vereb szolga: Május 1-ig én is föltétlen bizalommal vagyok a miniszter iránt, de csak addig. Ez az utolsó terminus.

Kardos és Aszódi András fölszólalásai után a kik csatlakoztak Szalay indítványához, hogy a szegedi gyűlésben csak a helyi bizottságok elnökei vegyenek részt.

Kacsó mozdonyvezető személyes kérdésben szót. Hogy oka volna a bizalmatlanságra, mondia annak története van. Nemrégiben egy memorandumot dolgoztak ki, a melyhez a mozdonyvezetők és az atlisetek közül senki sem hvttak meg.

Hisz maga ott volt! — szót közbe Sarlay elnök.

En ott voltam, de hivatalom — mondia Kacsó. — Megteremt a memorandum és késztesénnél, hogy egy indítványomat, a melyet az al bizottság egyhangulag magáévá tett, az emlekirat kinyomtatásakor egyszerűen kifelejtették.

Sarlay alelnök: Az indítvány benne van a memorandumban.

Kacsó: Azt hiszem, hogy az alelnök ur téved. Ez én indítványom az éjjeli szolgálóból hazatér: mozdonysem lyzet kapupénzre vonatkozott, arról pedig egy szó sincs a memorandumban.

A gyűlés a szombathelyi bizottság proppozícióját egyhangulag elfogadta. E szerint, április 3-án, Szegeden, a helyi bizottságoknak csak az elnökei fognak gyűlésezni.

Elnök bejelenti, hogy a budapesti helyi bizottság határozatáról táviratilag fogja a szombathelyi és a szegedi bizottságokat értesíteni. Ezután áttertek

Az országos szövetség.

dolgára. Annak alapszabályait ki kell dolgozni s az erre kiküldendő bizottság tagjait kellett megválasztani.

Elnök többféle előterjesztést tesz. Először is javasolja, hogy értesítésre okából minél többen vannak, annal tovább tart és annal nagyobb nehezségekbe ütközik a munka, sok ember sok véleménye léven öszvefogalandoz. A bizottságnak egyébként nem lesz nehéz dolga, minánu veheti a fumi bizottság által kidolgozott alapszabálytervezet, továbbá az osztrák és a porosz államvasutak kebe ében fönnálló hasonló szövetség alapszabályait. Indítványozza, hogy alapszabályok kidolgozó albizottságá Aszódi András, Breyer, Marton Gvula és Havas Mor helyi bizottsági tagokot küdjék ki.

T rc anyk bizottsági tag azt indítványozza, hogy a budapesti együttes bizottság hívja fel a választandó bizottságot, hogy április hó 15-ig s r-keszzen egy alapszabálytervezetet, mutas-e az az április 17-én tartandó országos bizottsági gyűlésnek, úgy, hogy a szövetség május 1-én megalkotható legyen. Hozzájárul az elnökök azon az előterjesztéshez, hogy lehetőleg csak egy-két emberrel küdjön minden helyi bizottság az alapszabálytervezet albizottságába. Ragaszkodik a datumokhoz, mert ki tudja, megmarad-e ez az érdeklődés a közös érdeket iránt. Nagyon valószínű, hogy ha a jogos kérdéseket, a fizetés rendezését és a szolgálói pragmatikát időközben teljesítik, megvalynál az érdeklődés az országos szövetség iránt, úgy hogy aból belátha ó időn belül nem lenne egyesület.

Bleyer bizottsági tag véleménye szerint Turesányi javaslatát technikaiilag kivethetlen. Oly kacsny, hogy lehetetlen állandó értekes dolgot produkálni. Ajánlja, hogy ne tarassanak április 17-iken országos értekezletet, hanem helyi bizottságunknak négy-öt hét kötdjének az alapszabálytervezet felülvizsgálására.

Elnök: Nagyon kérem a tisztelt értekezletet, ne hamarkodjék el a dolgot. Tökéletesen igaz van Bleyer urnak: a ter inusok betartása fizikai lehetetlenség. Különbösen sem lehet ilyen sok tagból álló bizottságnak, amely ilyen nehéz és felelősségteljes munkát végez, előlmi, hogy egy bizonyos időpontra vegyessen a munkájával. Lesz több olyan vidéki bizottság is, amelyek szintén fognak alapszabálytervezeteket kidolgozni. Mellátnyos, hogy a tervezetlet ezével öszvegyeztetésék. Ez nagyon sok időt vesz igénybe.

Bonilling kalauz: Kérem a bizottságot, mondia ki határozottan, hogy május 1-én okvetlenül megalkotja az Országos Szövetséget. Vegye a dolgot a budapesti helyi bizottság kezébe. Ez meggyőzőbb a nekül, hogy ezzel majornaknak a vidéki helyi bizottságokat.

Sümei kalauz: Nincs fizikai lehetőség arra, hogy ilyen rövid terminusra az öszves elönmunkával elkészüljünk. Gondoljuk csak el, hogy mennyi dolgot kell addig elinténi. Hogy többet nem mondjak, mennyi időre teik csak az, míg az elnökök engedélyt, a melynek a kikérésére pedig a szolgálói rendtartás értelemben kötelezve vagyunk — a szövetség alapítására megkapjuk és míg a belügyminiszter az alapszabályokat jóváhagyja.

Elnök: Sümei kollégám ugyan tévedésben van, mert az alakuló közgyűlés el nem kell a már jóváhagyott alapszabályokat terjesztani, hiszen csak az alakuló közgyűlésből terjesztik föl az alapszabályokat jóváhagyás végett a belügyminiszternek, de látom, ő sem helyesli, hogy fixározzák az alakulás időpontját.

Turesányi határozottan ragaszkodik a május elsej terminushoz. Van elég idő az előkészületekre. A Szegeden, április 4-én öszülő bizottsági elnöki ülés eszközölje ki a szükséges engedélyt és végezze el a többi is.

Marer bizottsági tag kéri, hogy május 8-án üljék ki a szövetség alakuló közgyűlést, mert elsejben a meneltározás miatt nagyon keves ember nékülözhetnek az állomások.

A bizottság ilyen értelemben el is határozta, hogy május nyolczadikára az országos szövetség megalkotjon. Azután a választmány az elnök indítványát Turesányi, Schilling, Marton, Havas, Szegedi és Kacsó tagoktól küdi ki az alapszabálytervezet kidolgozására.

Az országos szövetség előkészítéséhez szükséges anyagi eszközök

gyűjtéséről.

volt még aztán szó. Abban állapotban meg, hogy minden állomáson indult meg a gyűjtés kifejezetten erre a célra már április elsején. Mindeni adion, amit adhat, ki szabni nem szabadnak ki senkire semmit. E föfőt még bizalmas vitaközös volt, amire aztán vége lett a gyűlésnek.

Hatvanban is gyűlésük volt ma a vasuta-

